

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepzaak: BER 17-022

Startnummer appelland: 198001601

Appelland is op 3 maart 2017 in beroep gekomen van de volgende - hierna kort samengevatte - uitspraak van de Tuchtcommissie, gewezen onder nummer 81942 op de klacht van Regio Midwest van de KNZB.

Datum: 24 februari 2017.

Wedstrijd: De Meerkoeten H1 – ZPCH H3, gespeeld op 15 februari 2017.

Overweging: Onbesuisd spel (wangedrag art. L 6.1).

Sanctie: Onvoorwaardelijk ontzegging van het recht ingaande op 25 februari 2017 deel te nemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode, waarin het team, waarvoor appelland als vaste speler staat of wordt opgegeven, 3 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Aan appelland is op 3 maart 2017 opschorting van de opgelegde straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appelland behandeld op 11 maart 2017. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. W. Meijerink, voorzitter, mr. R.W. Brouwer, secretaris, en F.A.W.P. van Lierop, lid.
2. De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift van appelland en nadere verklaringen van scheidsrechters U. en H., alsmede van de heer G. tijdopnemer 30 seconden tijdens voornoemde wedstrijd.
Ter zitting heeft de Commissie appelland gehoord.
3. Uit hetgeen de Commissie van Beroep ter kennis is gekomen, blijkt dat appelland een poging tot slaan ten laste is gelegd en door de Tuchtcommissie veroordeeld is voor onbesuisd spel.
4. In zijn verweerschrift beschrijft appelland wat vooraf ging aan de spelsituatie: *'In het eerste part alsmede in het begin van part 2 heeft B3 in totaal reeds 4 (!) maal in de aanval een vrije bal tegen gehad vanwege het naar achteren gooien van arm en/of hoofd. B3 maakte tijdens deze acties steeds dezelfde herkenbare beweging / aanvallende fout en werd daardoor continu afgefloten.'*
Het voorval omschrijft appelland als volgt: *'Op enig moment zette B3 zich met zijn been af op mij om zich naar de linkerhoek te begeven op circa 4 meter van de achterlijn en circa 1.5 meter van de ene scheidsrechter en minimaal 12 meter van de andere scheidsrechter. Op datzelfde moment is de bal reeds onderweg naar B3 en probeer ik zo snel als het kan naar de positie tussen B3 en de goal te gaan. Aangezien ik naar achteren ben geduwd trachtte ik explosief te starten om zo snel mogelijk de afstand in te halen, hetgeen met mijn postuur er waarschijnlijk rumoerig heeft uitgezien.'*
'Ondertussen probeerde ik de bal uit mijn hand weg te tikken en gezien de draai kwam ik te laat en raakte zeer licht ondertussen met de binnenkant van mijn onderarm mijn gezicht. Tijdens deze actie heeft B3 overigens de bal continu vast.'
Ter zitting demonstreert appelland zijn actie en geeft aan hoe zijn tegenstander middels een achterwaartse beweging met zijn hoofd zijn linkerarm heeft geraakt. Vervolgens werd appelland door de 'verdedigende' scheidsrechter, die zich op ongeveer 10-12 meter aan de overzijde van het bad bevond, met een UMV4 uit het water verwezen. De 'aanvallende' scheidsrechter, die op 1 meter van de spelsituatie verwijderd was, heeft na de wedstrijd aangegeven, dat hij geen overtreding heeft waargenomen, aldus appelland.
5. In zijn schriftelijke verklaring omschrijft scheidsrechter H., die op zeer korte afstand van het voorval stond opgesteld, zijn waarneming:
'Speler B3 die bij het incident betrokken was zwom vanaf de midvoor positie naar de zijkant van het veld. Appelland zwom achter speler B3 aan en probeerde met een actie gericht naar de bal de bal te onderscheppen appelland zwom hierbij op de buik. Mijns inziens maakte eerder speler B3 dan appelland een overtreding. Vlak voordat ik wilde fluiten voor een aanvallende fout vloot mij collega scheidsrechter voor een uitsluiting en gaf vervolgens een UMV4 aan appelland. Ik vroeg vervolgens de bad op om aan mijn collega te vragen wat hij had waargenomen. Mijn collega scheidsrechter gaf aan een slaande beweging te hebben waargenomen. Ik heb aangegeven dat niet te hebben gezien en de actie beschouwde als een actie naar de bal.'
Scheidsrechter U. geeft in zijn aanvullende verklaring aan:
'Zoals door zowel de heer H. als appelland is er voorafgaande van de UMV4 een duel op de midvoor/midachter positie geweest, waarop blauw uiteindelijk de hoek inzwemt waar de heer H. staat. Echter appelland gaat op een dusdanige manier richting blauw 3 aan waarop het lijkt vanaf mijn kant dat appelland op een onbesuisde manier richting zijn tegenstander (blauw 3) zwemt. Uiteindelijk krijgt blauw 3 dan ook de bal en gaat appelland gezien vanaf mijn kant door op blauw 3, ook al is hier geen reden voor,

misschien dat dit een zwem(slag) te veel is geweest. Echter blijf ik bij mijn waarneming dat appellant een slaande beweging al dan niet richting de bal maakt.'

Volgens scheidsrechter U. kan de jurytafel zijn waarneming bevestigen.

6. Jurylid G. geeft in zijn verklaring aan zich niet te herkennen in de woorden van scheidsrechter U. Vanwege de ruime afstand van de jurytafel tot de plaats waar het voorval zich afspeelde heeft hij *'het incident zelf niet goed kunnen waarnemen. Er is tussen ons en de scheidsrechter geen contact geweest met betrekking tot de aard van de overtreding. Sterker nog, de situatie erg onduidelijk en verwarrend, wij wisten dan ook niet wat er precies aan de hand was.'*
7. De Commissie van Beroep overweegt als volgt:
 - a) De uitleg van appellant over de spelsituatie is redelijk en geloofwaardig.
 - b) De 'aanvallend' scheidsrechter, die zich op korte afstand (1 meter) van het voorval bevond, heeft de poging tot slaan, zoals vermeld in het tuchtrapport, niet waargenomen. Zijns inziens maakte eerder de tegenstander van appellant dan appellant een overtreding.
 - c) Op basis van de verkregen verklaringen, waaronder met name die van scheidsrechter H., is de Commissie van Beroep er van overtuigd geraakt dat appellant geen slaande beweging en/of een onbesuisde actie heeft gemaakt richting zijn tegenstander. De waarneming van scheidsrechter U. uit wiens positie het voorval leek op een slaande beweging al dan niet richting de bal acht de Commissie van Beroep minder waarschijnlijk.
 - d) Voor de Commissie van Beroep is niet komen vast te staan dat de door appellant gemaakte beweging moet worden gekwalificeerd als een slaande beweging en/of onbesuisd spel. Er is dan ook geen sprake van een strafbare handeling als bedoeld in artikel L6 lid 1.
8. De Commissie van Beroep beslist als volgt:

De Commissie van Beroep spreekt appellant vrij van het hem ten laste gelegde.

Nieuwegein, 14 maart 2017.

mr. W. Meijerink, voorzitter
mr. R.W. Brouwer, secretaris
F.A.W.P. van Lierop, lid